

ORIGINALI SE SVETSKOG SPORTA

MUZEJ PRIGORJA

IZDAVAČ: MUZEJ PRIGORJA, Trg Dragutina Domjanića 5, 10360 Sesvete - Zagreb
ZA IZDAVAČA: dr. sc. VLADIMIR SOKOL
AUTOR IZLOŽBE I KATALOGA: DOMAGOJ MAROEVIĆ
LIKOVNA POSTAVA: DOMAGOJ MAROEVIĆ,
LIKOVNO OBLIKOVANJE KATALOGA: ALEKSANDAR BENAŽIĆ, DOMAGOJ
MAROEVIĆ, JOSIP KOVAČEVIĆ
KOMPJUTERSKA OBRADA: ALEKSANDAR BENAŽIĆ
SURADNICI: JOSIP KOVAČEVIĆ, MLADEN NADU, TOMISLAV DILBER.
AUTORI TEKSTOVA: DOMAGOJ MAROEVIĆ, MIŠE KUTLEŠA, MATO VIDOVIĆ,
ZVONIMIR MAGDIĆ I DJELATNICI NK RADNIK SESVETE

TISAK: GRAFORAD
NAKLADA: 500 primjeraka

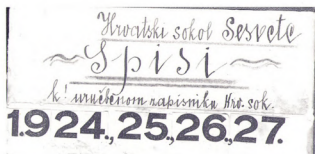
ISBN: 978-953-99397-5-3

POČECI SPORTA U SESVETAMA

HRVATSKI SOKOL SESVETE

U velikoj dvorani Hrvatskog Sokola održana je 28.05.1922. godine konstituirajuća skupština Hrvatskog Sokolskog saveza, te je HSS počeo drugi puta zvanično sa svojim do tada uspješnim radom. Stanovnici Sesvete pratili su sva politička, kulturna i društvena zbivanja u Zagrebu i Hrvatskoj, pa je tako i ideja o osnivanju HS u Sesvetama djelo i angažman pojedinaca koji su pažljivo pratili razvoj sokolstva u Zagrebu i prihvatili sokolsku ideju i program. Pripreme za osnivanje društva idu tijekom 1924. godine. 5. listopada iste godine održana je osnivačka skupština Hrvatskog Sokola Sesvete. Već početkom 1925. godine društvo je pozvano na 3. Hrvatski Sokolski slet u Zagrebu. To su bili počeci aktivnog sportskog djelovanja u Sesvetama.

LEGENDA HRVATSKOG SPORTA

Bernard Vukas Bajdo

Rođen : 1. svibnja 1927. u Zagrebu

Preminuo : 4. travnja 1983. u Zagrebu

"JA, BERNARD VUKAS, SIN VINKA I ANICE, DOĐOH IZ VUGROVEČKIH ŠUMA, GDJE JE MOJ OTAC ROĐEN. I TA HLADNOĆA TIH VUGROVEČKIH ŠUMA, DOKLE GOD BUDEM ŽIV U MENI ĆE OSTATI. JA, BERNARD VUKAS, KOJEG OD MALENAZOVU BAJDO ILI BAJDEK, RODIH SE U ZAGREBU. U ULICI DRENOVAČKOJ, TREŠNJEVAČKOJ, PUNOJ VRTOVA I CVIJEĆA, U KUĆICI OCA MI MOG I MAJKE MI MOJE. NA BROJU 24. BIAŠE NEDJELJA, PRVOG DANA MJESECA SVIBNJA GODINE "DVADESET SEDME". SUNCE JE, TAKO IZVJEŠTAVA METEOROLOŠKI ZAVOD NA GRIČU, UGLEDALO DANA U ČETIRI SATA I ČETRDESET MINUTA. A JA, VEĆ PJEVAH SVOJU PRVU ŽIVOTNU PJESMICU. NIJE BILA DUGA. NI KRATKA. ALI PONAVLJAJUĆA: A-A-A-A-A..."

Bernard Vukas Bajdo, ikona hrvatskog nogometa, prije svega Hajduka, bio je jedinstveni igrač, koji je poput Pelea, Maradone ili RONALDA znao sam dobiti utakmicu za Bijele ili za reprezentaciju Jugoslavije. O nevjerojatnim dometima Vukasa dovoljno je ustanoviti da bi takav tip igrača i danas, u modernom nogometu, pola stoljeća kasnije, bio velika zvijezda. Vukas je bio doslovno igrač neiscrpne energije, ali prije i iznad svega nogometaš nevjerojatne fantazije, dribler svjetskog kalibra, jedinstveni tehničar, asistent, pa i golgeter. Bila je to fantastična simbioza: genijalni nogometaš i borac bez premeta. U Hajduka je došao 1947. godine i tijekom 14 prvenstava u bijelom dresu odigrao je 267 utakmica (izostao je zbog ozljeda i kazne svega 29 utakmica), postigao je 94 gola (jednom najbolji strijelac prvenstva, pet puta najbolji golgeter Hajduka). Vrhunac internacionalne karijere bila su dva njegova nastupa u dresu reprezentacije svijeta (FIFA) u Londonu 4:4, odnosno za reprezentaciju Europe (UEFA) u Belfastu 4:1. Posebno je blistao u Belfastu kad je postigao tri gola za UEFA. Vukas je kao prvi jugoslavenski nogometaš s legalnom dozvolom, dobio angažman u inozemstvu, igrao je dvije sezone u Italiji za Bolognu, ali ga je bolest (žutica) zaustavila da prikaže raskoš svojih sposobnosti. Vukas je igrao na dva svjetska prvenstva 1950. u Brazilu i 1954. u Švicarskoj, ali je zanimljivo da ga po odlasku u Italiju izbornik Aleksandar Tirmanić više nikad nije pozivao za reprezentaciju premda je Bajdo i poslije svoje 59. utakmice bio daleko najbolji jugoslavenski napadač još nekoliko godina. Prvu utakmicu za reprezentaciju Jugoslavije odigrao 27. lipnja 1948. (Beograd, Albanija 0:0), dakle poslije nepune godine dana od prvog nastupa za Hajduka! Znači, kao 21-godišnjak i od tada je do odlaska u Italiju bio doslovno nezamjenjiv. Tako je igrao u dvije finalne utakmice olimpijskih igara – London 1948. (Švedska 1:3) i Helsinki 1952. (Mađarska 0:2). Ostalo je zabilježeno da je Gustav Sebes, izbornik mađarske reprezentacije, koja je pedesetih godina prošlog stoljeća bila zakon u svjetskom nogometu, u jednom trenutku finalne utakmice u Helsinkiju, ustao s klupe i uzrujano vikao:

"Vežite ga, ako ga drugačije ne možete zaustaviti."

Kronologija igranja i uspjeha

- 1938. počeo je igrati za juniore kluba Concordia iz Zagreba. 1945. i 1946. bio je član nogometnih klubova Amateri Zagreb.
- 1947. pridružio se nogometnom klubu Hajduk, Split. Sa Hajdukom osvojio je prvenstvo Jugoslavije 1950., 1952. i 1955. Izabran je za kapetana Hajduka.
- 1954./1955. bio je najbolji strijelac prve nogometne lige sa 20 postignutih golova. 1948. u Londonu, i ponovo 1952. u Helsinkiju osvojio je srebrnu olimpijsku medalju.
- 1952./1953. osvojio je žutu majicu Sportske Panorame.
- 1955. proglašen je najboljim jugoslavenskim sportašem.
- Za nogometni klub Hajduk odigrao je 615 utakmica i postigao 300 golova. 59 puta je bio član reprezentacije. Bio je kapetan reprezentacije, i postigao je 22 gola za reprezentaciju.
- 1957./1958. igrao je profesionalno u talijanskom klubu Bologna.
- 21. 10. 1953. u Londonu, na Wembley u igru je u FIFA-inoj odori za "Ostatak svijeta" protiv Velike Britanije, s rezultatom 4:4.
- Nosio je UEFA-ine boje za Kontinentalni tim protiv Velike Britanije, u Belfastu, 13. 08. 1955., 4:1, postigavši hat-trick.
- Od 1963. – 1967. igrao je profesionalno u klubovima Klagenfurt/Austrija, GAK Graz, K.S.V. Kapfenberg.
- 2000. Najbolji sportaš hrvatske u 20. stojeću.
- Posmrtno priznanje FIFA, u povodu stogodišnjice svjetske nogometne organizacije, dodjela Stoljetnog reda časti Bernardu Vukas, posljednja je i najveća oda jednom od najboljih napadača u Europi svih vremena.

HRVANJE

HRVAČKI KLUB "SESVETE" (HK SLJEME)

Rikard Bukovac, Antun Trajber, Dominik Vrhovski, i Silvestar Spevec 1954. godine osvojili su hrvачki klub „Sljeme“. Klub čije su boje branili Vlado Cetinić, Leopold Ladika, Franjo Marković, Josip Sigur, Josip Frajsleber, Silvestar Spevec, Božo Posavec i Josip Mešić, iste se godine uključuje u natjecanja pod saveza Grada Zagreba., Prvi trener kluba bio je Antun Trajber. Članovi tadašnje uprave bili su: Silvestar Spevec na mjestu predsjednika, Josip Pribilović kao tajnik i Maša Vujević blagajnik. Klub je treninge održavao u tzv. VITEŠKOJ SALI koja se nalazila u sklopu tvornice „Sljeme“. Klub se 1955. godine seli i treninzi se počinju održavati u dvorani hotela za samce, zbog mnogo boljih uvjeta rada. Nakon samo četiri godine djelovanja, točnije 1958. godine Hrvачki klub „Sljeme“ ulazi u postaje prvu saveznu lige Zapad, i to nakon kvalifikacijskog turnira u Rijeci na kojem su sudjelovali sljedeći hrvāči: Josip Kovaček, Stjepan Budinski, Nikola Đurenc, Mirko Ivanković, Berislav Boršić, Marijan Malović, Stjepan Kovaček i Franjo Genčić. Nakon velikog uspjeha i ulaska u prvu ligu klub dobiva veću potporu u Sesvetama, te iste godine počinje trenirati u novosagrađenoj dvorani Osnovne škole Marijan Badel, a novi trener postaje Marijan Malović Tu valja posebno istaknuti mesni industriju „Sljeme“. U tom periodu trener HK „Sljeme“ postaje Marijan Malović i tada počinje razdoblje intenzivnijeg rada i boljih rezultata. 1957. godine dolaze

drugo mjesto u Jugoslaviji. Pojedinačnim hrvācima Jugoslavije postaju: Josip Barišić, Josip Marić, Josip Ćorak i Vlado Sušan, a na šampionatima Jugoslavije prva mjesta osvajaju: Ratko Rapajić, Josip Barišić, Marijan Malović, Zvonko Kolmanić, Josip Marić, Jovica Knežević, Josip Kovaček, Stjepan Kovaček, Lajoš Dudaš, Živojin Jovanov, Živa Konstantinović, Josip Ćorak, Ivica Malović, Franjo Sagud, Vlado Sušan, Josip Pavičić. Ali kao i u svakom sportu, ne mogu stalno cvjetati ruže, pa 1968. godine dolazi do kriznih godina u financijskom praćenju kluba. Mesna industrija „Sljeme“ nije više bila u mogućnosti pružati dovoljnu financijsku potporu za normalan rad kluba i zaprijetila je da klub prestane s radom. Tada je na izvanrednoj skupštini kluba dobivena podrška od nekih članica SOUR-a Sljeme i Skupštine općine Sesveta o nastavku rada kluba kao i o materijalnoj potpori. Ali bez obzira na sve klub napušta veliki broj kvalitetnih hrvāča. Poučeni iskustvom, u klubu se okreću prema svojoj sredini i organizira rad sa najmlađim uzrastima i tako jedni od prvih u Jugoslaviji rade na popularizaciji tog športa među djecom i mladeži, a time i do kvalitetnog vlastitog pogona svih uzrasta. Hrvāčki klub „Sljeme“ 1968. godine pokreće prvu školu hrvanja za dječake u Jugoslaviji. 1970. godine opet dolazi do financijske krize i kluba istupa iz Prve savezne lige. Usprkos prelasku u niži rang natjecanja u pojedinačnim rezultatima bilježimo i dalje kvalitetne rezultate, a klub se u potpunosti oslanja na vlastite snage tako da se prva ekipa popunjava iz omladinskih i pionirskih pogona koje je u to vrijeme razvila u više sredina općine Sesvete. Na prvom pionirskom prvenstvu Jugoslavije koje je održano u Novom Sadu, nastupaju i dva natjecatelja iz Sesveta Miše Kutleša i Željko Vida te osvajaju medalju (srebna) za Hrvāčki klub Sljeme, a osvojio ju je Miše Kutleša i time potvrdio kvalitetan rad. Na omladinskim šampionatima i prvenstvima Jugoslavije Leopold Jurjek, Dalibor Krušelj, Miše Kutleša, Pero Sabadžija, Drago Sumina, Zvonko Kereš, Danilo Ercegović, Ivica Urbančić, Pero Panić, Ivica Vlašić, Branko Santek, Luka Šarić, Josip Vuković, Zvonko Novosel, Josip Novosel, Ivica Višić, Damir Jazbec, Gordan Lešković, Dubravko Ribarić, Krešimir Raos, Zirdum Pejo, Zirdum Mato, Ivančić, Ivan Bosa, Mladen Iljaš, Grgo Kutleša i mnogi drugi osvajaju zlatne, srebrne i brončane medalje. Sesvetski hrvāči postižu zapažene rezultate u svim uzrastima na svim natjecanjima u zemlji i inozemstvu. Najbolje rezultate klub ostvaruje 1978. godine kad

i prve medalje na pojedinačnim službenim natjecanjima, a plod su rada hrvāča Antuna Palkovića i Stjepana Kovačka, a to možemo obilježiti i kao početak velike kolekcije medalja hrvāča Hrvāčkog kluba „Sljeme“. 1958. godine Ivica Uhernik osvaja medalju na omladinskom prvenstvu Jugoslavije, a hrvāči Hrvāčkog kluba „Sljeme“, Marijan Malović, Ivica Uhernik i Stjepan Kovaček, nastupaju u omladinskoj reprezentaciji Jugoslavije. S vremenom su i hrvāci u ostalim klubovima na tlu tadašnje Jugoslavije uvidjeli kvalitetu rada s hrvācima u Sesvetama, te se javljaju interesi pojedinaца za prelazak u Hrvāčki klub „Sljeme“. Dolaze redom Živa Konstantinović, Josip Marić, Ivica Malović, Živojin Jovanov, Savo Mijatov, Zvonko Kolmanić, Josip Barišić, te svojim dolaskom jako pojačavaju ekipu što je rezultiralo velikim uspjehom. U razdoblju od 1962. godine do 1968. godine Hrvāčki klub „Sljeme“ osvaja

ekipno osvaja juniorsko i omladinsko prvo mjesto u Jugoslaviji sa osvojena tri prva mjesta i jednim drugim. Od 1972.godine do 1976 godine trener hrvackog kluba bio je Stjepan Kovaček, a od 1976.godine do 1980. Miše Kutleša, 1980 godine nasljeđuje ga Dubravko Ribarić, Kutleša na odsluženju vojnog roka i po povratku 1981. godine ponovo preuzima ekipu i vodi je do 1984. godine. Uz sva priznanja koja je postigao na sportskim natjecanjima klub se može pohvaliti da je dva puta primio nagradu općine Sesvete. 1973. godine uveden je proglašenje športaša Sesveta, a to časno priznanje prvi je dobio hrvac Miše Kutleša. Od ostalih sesvetskih hrvaca tu nagradu još su osvajali Ilica Vlašić, Dubravko Ribarić, Pejo Zirdum i Mato Zirdum.

Sadašnjost HK "Sesvete"

Mnogi će se pitati kako sam se odlučio pisati o hrvanju, a nakon što pročitaju članak shvatit će koliko je duga tradicija hrvanja u Sesvetama. A nakon izleta na Lipu na koji sam se uputio baš u društvu naših hrvaca pokušati ću popratiti sva događanja vezana uz njih. To je bilo jedno divno druženje s ljudima koji su ispunjeni pozitivnom energijom, makar se u njihov sport ulažu mrvice koje su preostale od nogometaša, košarkaša i dr.

Hrvacki klub Sesvete održava treninge na četiri lokacije, a to su srednja škola "Sesvete", osnovna škola "Luka", osnovna škola "Sesvete" i osnovna škola "Brestje". Treninzi se održavaju pod stručnim vodstvom Davora Jakubeka, prof., Milana Pavelića, prof., Slavka Benčeca, viši trener hrvanja, te Brune Savuka i Pavle Ikića.

KARATE

KARATE KLUB RONIN

Karate klub Ronin osnovan je 2003. godine i brojio je dvadesetak polaznika. U pet godina djelovanja broj polaznika koji danas treniraju u klubu popeo se na preko 100. Značenje riječi RONIN je samuraj koji je ostao bez svog gospodara. Klub se dugo borio da uđe u Zagrebački i Hrvatski karate savez, a za to vrijeme natjecatelji kluba RONIN, natjecali su se za karate klub Stijena. Od veljače 2008. godine klub je i službeno člana Hrvatskog karate saveza. Trenerica je Lidija Matijašević, koja obnaša i funkciju podpredsjednika kluba, predsjednik kluba je gospodin Miklošević i tajnik gospodin Medved. Treninzi kluba održavaju se u OŠ „Soblinec“ i u dvorani sportskog centra „Sava sport“. Trenerica Matijašević bila je viceprvakinja Hrvatske, više puta brončana, te je osvajala 3. mjesto na Zlatnoj ligi u Italiji 2006. i ekipno 3. mjesto 1996. u Parizu kao reprezentativka Hrvatske.

Karate (prazna šaka) je borilačka vještina u kojoj se upotrebljavaju ruke i noge. Potekla je iz Japana, kada je Car zabranio da se nosi bilo kakvo oružje, pa su seljaci bili prisiljeni za obranu od razbojnika koristiti oruđe i vlastite ruke i noge.

Kod sportskog karatea održavaju se natjecanja u katama i borbama. Kata je skup poteza, koje imaju svoj

oblik, red po kojem se rade. Pokazuju borbu sa zamisljenim protivnikom. Kate su modeli pokreta i tehnika koje prikazuju principe borbe ili borbu sa zamišljenim protivnikom, tj. ona je zamišljena kao skup pokreta koji prikazuju različite tipove napada i obrane pod idealnim okolnostima.

Danas u karateu postoji više stilova, a najrašireniji su: Shotokan, Shito ryu, Goju ryu, Wado ryu, Kyokushin, Uechi ryu i Fudokan.

NOGOMET

"NK RADNIK SESVETE" – Sesvetski Fenix

NK Radnik iz Sesveta osnovan je 1941. god, a registriran 1945. god. U sustavu natjecanja sudjeluje godinama sa seniorskom, juniorskom, pionirskom i veteranskom ekipom sa više ili manje uspjeha u ligama ZNS-a sve do trenutka eksplozije u vojnom skladištu Duboki Jarak u travnju 1994. godine. Skladište se nalazilo u neposrednoj blizini igrališta i svlačionica NK Radnik. Uslijed te havarije, cijeli je kompleks pretvoren u zgariste. Izgorjele su svlačionice, a glavno i pomoćno igralište, kao i asfaltno igralište izgledalo je poput mnskog polja – puno eksplozivnih sredstava i naprava. U nemogućnosti daljnjeg natjecanja i provođenja sportskih aktivnosti radi novonastale situacije, te godine klub se našalost privremeno gasi – prestaje postojati.

Godine 2005. – 11 godina nakon privremene odjave kluba grupa bivših nogometaša, nogometnih zanesenjaka i entuzijasta pokreće i ostvaruje ponovno oživljavanje i registraciju NK Radnik uz svesrdnu podršku čelnih ljudi ZNS-a kao i Vijeća gradske četvrti Sesvete. Krajem 2005. sazvana je osnivačka skupština kluba godine na kojoj je donesen statut kluba i prema statutu izabrana sva tijela upravljanja.

Na prvom radnom sastanku izabrana uprava kluba postavila si je mnoge zadatke koje planira ostvariti, a sve sa ciljem stvaranja uvjeta za igranje nogometa. Trebalo je istovremeno raditi na više kolosijeka, stvarati uvjete za igranje nogometnih utakmica na postojećem igralištu, formiranje seniorske ekipe, te početi pripreme za formiranje škole nogometa za mladež. Jedan od osnovnih stavova uprave kluba od prvoga dana bio je: "Napravimo što više sami svojim radom, kako bi čista obraza nakon što nešto stvorimo mogli tražiti pomoć kod raznih institucija društvenog sistema". Ideje i program kako unaprijediti materijalne uvjete odmah na početku su prepoznali vijećnici Vijeća gradske četvrti Sesvete, te su odmah u 2006. godini odvojili jedan dio financijskih sredstava da im stoje na raspolaganju za ponovno osposobljavanje igrališta za odigravanje nogometnih utakmica.

Nekolicina bivših igrača kluba, koji su danas privatni poduzetnici, uključeno je u upravna tijela, kako bi svojim kapacitetima i organizacijskim sposobnostima, a uz svesrdnu pomoć ostalih članova uprave kao i simpatizera, sponsorski odradila ogroman dio posla u samo nekoliko mjeseci postojanja kluba. Raskršćena je šikara, odvezen građevinski otpadni materijal, ograđeno je glavno igralište i gotovo cijeli kompleks, postavljeni su drenažni kanali oko igrališta, dovedena infrastruktura - struja, voda i kanalizacija. Paralelno sa građevinskom zahvatima na igralištu, u kolovozu 2006. god. formirana je i prijavljena za natjecanje seniorska ekipa. Na prvom okupljanju bili su trener, 6 igrača i 8 članova uprave. Početni je bio težak, ali nastavak sjajan, iznad svih očekivanja. Superiorno je osvojeno 1. mjesto u III. Zagrebačkoj ligi i plasman u viši rang natjecanja uz 1 poraz, 1 neriješen rezultat i 16 uvjerljivih pobjeda za redom uz impresivnu gol-razliku 77:10. U novoj sezoni seniorska ekipa bilježi solidne rezultate, pobjede i neodlučene rezultate, bez i jednog poraza u prvenstvenim utakmicama. Uz seniorsku ekipu, sredinom rujna 2006. god. počinje se formirati škola

nogometa za mladež. Okuplja se jedan mladi naraštaj perspektivnih i ambicioznih trenera i počinje okupljanje i selekcioniranje mladih kategorija (od zagića do juniora). Četiri kategorije treniraju i igraju prijateljske utakmice i turnire, a u proljeće 2007 godine ulaze u sustav natjecanja izvan konkurencije.

Trenutno u omladinskoj školi aktivno trenira oko 180 dječaka koji se natječu u 6 kategorija, a to su: juniori, kadeti, stariji pioniri, mladi pioniri, limaći i zagići. U radu škole sudjeluje 6 školovanih trenera (za svaku kategoriju po jedan trener) i trener vratara. Od početka sezone 2007./2008. godine svih 6 kategorija omladinske škole uključeno je u redovno natjecanje i selektivne procese ZNS-a i HNS-a. Sve dobre kategorije u početnoj fazi natjecanja ostvaruju zapažene rezultate. Veliko priznanje nogometnoj školi i samom klubu je i to što je od instruktora ZNS-a najavljeno pozivanje dvojice najperspektivnijih dječaka 95. godište u selektivni proces ZNS-a. Ljetna stanka u prvenstvu za igrače, bila je na neki način presing i utrka sa vremenom i vremenskim i klimatskim uvjetima za upravu i izvršenje planiranih radnji, a sve u svrhu stvaranja optimalnih uvjeta za igru na glavnom i pomoćnom igralištu. Više od mjesec dana iz dana u dan trajala je akcija uređenja igrališta. Obavljan je ogroman posao u kojem su sudjelovali igrači, treneri, uprava, najvjerniji navijači i simpatizeri kluba. Pomaknuta je ograda oko igrališta, napravljen novi dio ograde, postavljena drenaža i površinska drenaža na glavnom i pomoćnom igralištu, postavljen sistem automatskog zalijevanja glavnog igrališta, postavljene nove klupe za rezervne igrače, novi golovi na oba igrališta, nova konstrukcija i zaštitne mreže iza golova, iskršćena šikara uz igralište, uređen prostor za parkiranje vozila. Na zapadnoj strani glavnog igrališta izgrađena je montažna tribina sa 750 sjedalica, a koju je donirala klubu tvrtka Sava promet, vlasnika gospodina Pere Karatovića i njegove braće. Za sada je klub, što se svlačionica tiče podstanar u sportskom centru "Sava sport". Vodstvo kluba očekuje pomoć poglavarstva grada Zagreba na čelu sa gradonačelnikom u što bržem pronalaženju rješenja imovinsko-pravnih odnosa za zemljište, te izdavanje lokacijske i građevinske dozvole za svlačionice NK Radnik, cijeli kompleks bi tada bio zaista prekrasan uzinstao za primjer mnogima da se upornošću , nesebičnim radom, voljom htijenjem i zalaganjem može postići jako puno u svakom pogledu.

NK Croatia Sesvete -sesvetski prvotligaš

NK Sljeme Sesvete kao prethodnik NK Croatia Sesvete je osnovan 19. lipnja 1957. godine, dakle prije 51 godinu. Osnovali su ga ljudi Sesveta koji su uglavnom radili u PIK-u „Sljeme“, nadaleko poznatom i tada, veoma uspješnom poduzeću. U svojim početnim danima, a i kasnijem radu i životu, te djelovanju, odnosno igranju, dijelio je uglavnom sudbinu PIK-a čije je ime nosio. Kako je PIK „Sljeme“ bio uspješniji tako su i športski uspjesi kluba bili bolji i zapaženiji. Prvi predsjednik kluba bio je Marko Filipović, a tajnik Stjepan Baričević.

Kada je PIK došao u ozbiljne probleme i poteškoće u poslovanju

prijetilo je njegovom opstanku te likvidaciji. Zbog te činjenice športski radnici Sesveta, entuzijasti i zaljubljenici u nogometnu igru, uz pomoć, tadašnje vlasti i odgovornih ljudi Sesveta, donijeli su odluku o promjeni imena NK „Sljeme“ u NK „Sesvete“ na Skupštini kluba održanoj 15. ožujka 1988. godine. Tu se prije radilo samo o pukoj promjeni imena kluba. Izvršena je transformacija iz tvorničkog kluba u klub, tada, općine Sesvete. U svojoj dugogodišnjoj povijesti i NK Sljeme i NK Sesvete, kao pravni slijednik, imali su uspona i padova, ali i veoma zapaženih rezultata, NK Sesvete dodan je prefiks CROATIA kao simbol domovine u kojoj igra i djeluje.

Vrijedno je spomenuti da su dječaci iz NK Croatia Sesvete osvojili vrlo jaki međunarodni turnir Mediteraneo, održan u španjolskoj u ožujku 2008.

Ove godine klub je osvojio prvo mjesto u 2. Hrvatskoj nogometnoj ligi i pred povijesnim je ulaskom u prvu ligu.

RUKOMET

ŽENSKI RUKOMETNI KLUB SESVETE

Rukometni klub Sesvete osnovan je 1971. godine. Svoje prve aktivnosti imao je kod OŠ "Sesvete", zatim na rukometnom igralištu Selčina i Sportskom centru "Luka". Izgradnja dvorane uz Srednju školu Sesvete ima veliko značenje u daljnjem razvoju kluba. Pored navedene dvorane, klub koristi za svoje aktivnosti dvorane osnovnih škola: Sesvete, Luka, Brestje, Sesvetska Sopnica, Sesvetska Sela i Sesvetski Kraljevec. Klub ima u natjecanju slijedeće ekipe: seniorsku u 1. Hrvatskoj ligi, kadetsku (1990./91.) natječu se na nivou Hrvatske i prvakinje su Hrvatske u 2008. godini. Mlada kadetska ekipa (1992./93.) natječe se na nivou Hrvatske i prvakinje su Hrvatske u 2008. Djevojčice rođene (1994./95.) natjecale su se na nivou Regije zapad (Zagreb, Zagrebačka županija, Karlovačka županija, Primorsko goranska županija i Istarska županija) i osvojile su prvo mjesto. 2008. će sudjelovati na završnici prvenstva Hrvatske u Labinu.

Pored natjecateljskih ekipa klub organizirano radi s šest grupa škole rukometa. Kroz sve prije navedene aktivnosti klub okuplja preko 200 aktivnih igračica. ŽRK Sesvete posebno je poznat u radu s mladim uzrastima iz kojih imamo, u svim kategorijama, više državnih reprezentativki.

U djelovanju i razvoju kluba značajnu ulogu imali su mnogi sponzori, a nabrojat ćemo one najznačajnije: Ferstrop, časopis Beatta, DC Planet, Pizzeria Grazia, osiguravajuće društvo Veritas, Končar Elektroindustrija (jedan od najvažnijih i dugogodišnjih), Končar-sklopna postrojenja i Agroproteinka, koja je i danas sponzor kluba.

Za osnivanje kluba i njegov razvoj u začetku najveće zasluge pripadaju: Ivici i Marijanu Malović, Ivici Jakšetiću i Marijanu Zecu. Kroz dugi niz godina u aktivnostima kluba posebno mjesto zauzimaju: Vlado

Jandrijević, Branko Kenfelja, Pavle Ilečić, Frano Zadro, Ivo Čizmek, Josip Valentić, Savo Barać, Nenad Brnin, Branko Šebek (posebno ga treba istaknuti kao trenera u odgoju mladih igračica), dugogodišnjeg i sadašnjeg predsjednika Davora Mladinu i Matu Vidovića. Najvećim uspjesima kluba smatraju se ulazak u prvu Hrvatsku rukometnu ligu 1994/95. i igranje polufinala Hrvatskog kupa 2003. godine, kao i osvajanja prvih, drugih i trećih mjesta mladih dobnih kategorija na prvenstvima Hrvatske i raznim turnirima.

SPORTSKI KLUBOVI S PODRUČJA SESVETA

Na izložbi "Originali sesvetskog sporta" obradili smo pet klubova iz Sesveta.

Na području gradske četvrti Sesvete djeluje još mnogo klubova i vjerujem da ćemo uskoro postaviti i nastavak ove izložbe gdje ćemo moći pokazati svu vrijednost koju klupski sport u našem kraju prezentira. Evo popisa nekih klubova koji djeluju ili su djelovali na našem području:

Nogomet: NK Kašina, NK Sesvetski Kraljevec, NK Prigorje Žerjavinec
Rukomet: MRK Sesvete
Taekwondo: TK Orion, TK Škorpion
Košarka: KK Sesvete
Savate boks: Chasse, Sesvetski Kraljevec
Boks: BK Sesvete
Klub slobodne borbe: Piranha, Delta
Kuglanje: KK Sesvete
Judo: Judo klub Sesvete
Streličarski klub: Plava strijela
Auto moto klub: Dinamo
Tenis: TK Hrvoje
Boćarski klub: BK Luka,
i drugi.

Zahvaljujemo za pomoć pri prikupljanju materijala za izložbu:

g. Dini Babiću,
g. Slavku Benčecu,
g. Slavku Ištvaniću
g. Miši Kutleši,
gđi. Lidiji Matijašević,
g. Mati Šimiću,
g. Mati Vidoviću,
g. Zdeslavu Vukasu.

Hrvatskom športskom muzeju

Izložba je realizirana sredstvima Gradskog ureda za obrazovanje, kulturu i sport

